

עצוב ולא נתפס שיענקל'ה לא איתנו

יענקל'ה לא עמד בצידי הבמה או מאחורי הקלעים.

יענקל'ה עמד בקדמת הבמה במפעל החיים של שרה'ה.

העבודה המשותפת שלהם תוך הערכה ואהבה רבה, גרמה לי תמיד להתרגשות גדולה. יענקל'ה היה לא רק העזר של שרה'ה אלא שותפה האמיתי.

הייתי פוגש את יענקל'ה לפני אירוע, רואה אותו מתרוצץ. דואג ומוודא שהכל עובד. בודק את הסאונד, את התאורה, את עיצוב הבמה כאילו שזו ההופעה שלו.

במהלך ההופעה היה לי איתו לא פעם קשר עין. המבט אמר הכל.

לפעמים ניגש לסאונד או לתאורה ולפעמים יושב. ואתה רואה שהוא ממש מרוצה.

יענקל'ה ידע לתת את כל הבמה והפירגונים לשרה'ה, אבל ידע גם בארבע עיניים להעיר את הערותיו: מה טוב, מה פחות טוב, מינון דברי הקישור מול השירה, והכל בדרכו שלו, כשותף מלא לאירוע בהערכה ובאהבה מלאה.

'היה נפלא'. היה אומר לי בסוף האירוע, כשעיניו נוצצות משמחה ומהתרגשות. ידע מתי לעמוד ליד, ומתי להשקיף מרחוק.

שנים של עבודה משותפת, שמטרתו לתמוך ולעזור במפעל החיים של הטובה מכולם – שרה'ה רעייתו. פגשתי את שרה'ה בתקופה האחרונה, היא היתה נתונה כל כולה לנושא אחד – מה לעשות כדי שליענקל'ה יהיה טוב יותר והכל במסירות בנחישות ובאהבה.

אורלנד כתב: 'כל איש פורט על עוגבו את הניגון שבלבבו, כל איש נושא את מכאובו לעת יאבד לו כוכבו'. תנחומי לכם משפחה יקרה, ולבית אשדות איחוד.

הערכתי והוקרתי את יענקל'ה. הוא יחסר לי מאד.

ולוולה